

[Borsen.]

skal gøres i den røde Bygning, og derfor er det, at vi baade i Aar og sidste Aar ser, at meget store Beløb skal anvendes til Bestridelse af Udgifterne ved de nye Stillinger, der bliver oprettet for at bestride Administrationen. Dette hænger naturligvis ikke mindst sammen med, at man i saa høj Grad er inde paa at centralisere, og derfor vil jeg mene, at naar der engang kommer — og det kommer jo engang, og det kommer maaske ogsaa hurtigere, end man tror — et andet Styre, saa bliver en af de første Opgaver, et saadant Styre kommer til at tage under Overvejelse, en Decentralisation. Jeg tror, at vi trænger til at decentralisere efter den Periode under socialistisk Regimente, som vi nu i en Del Aar har været inde i.

Det var altsaa det ene Eksempel fra Justitsministerens Domæne, som jeg vil nævne. Det andet er Enhedspolitiet, som vist alle nu forstaaer vil blive Landet en kostbar Historie, og det blev jo forudsagt fra vor Side, at det vilde blive dyrt i det Øjeblik, det hele skulde ind under Staten. Det er det, vi ser den ene Gang efter den anden, at naar et Omraade kommer ind under Staten, medfører det uvægerligt, at Udgifterne ustandseligt stiger. Der vilde ikke være det mindste i Vejen for, at man var blevet staaende ved det, vi havde, et gennemgaaende godt kommunalt Politi og saa et Statspoliti, der kunde arbejde sammen med det kommunale Politi i særlige Situationer. Men her skulde der jo ogsaa foretages noget, og, som sagt, det vil blive dyrt for Staten; vi har allerede hørt gennem de Udtalelser, der er faldet selv fra den højtærede Justitsminister, at adskillige Millioner er det allerede i dette Øjeblik blevet dyrere, end der i sin Tid blev forudsagt.

Jeg nævner det her, fordi jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, at jeg synes, man paa adskillige Omraader kunde tage det en lille Smule med Ro. Jeg minder om, at der en Gang var en radikal Mand her i Landet, der sagde et stygt Ord, som jeg ikke skal gentage her, om de alt for ivrige politiske Reformatorer. Der findes Omraader, og ikke mindst det sidste, jeg her har nævnt, Politiet, hvor det er saadan, at jo mere man laver om paa det gennem Lovgivning, jo mere bliver det det samme, det vil sige det bliver dyrere, og det hele bliver paa mange Maader mere kompliceret.

Hvad vi ellers beskæftiger os med i Vinterens Løb, er i sidste Rigsdagssamling som tidligere indenrigspolitiske Spørgsmaal. I den Henseende danner vi naturligvis i et lille Land som Danmark en betydelig

Modsatning til Parlamenterne i de store Lande, hvor det i denne Tid i ganske særlig Grad netop er udenrigspolitiske Problemer, der bliver dyrket. Men jeg vil dog gerne i denne Forbindelse nævne, at noget, som vi alle er meget optaget af, er det nordiske Samarbejde. Jeg synes, man kan sige det paa den Maade, at vi her i Danmark, og for Resten ogsaa i de andre nordiske Lande, i høj Grad taler Nordisk i denne Tid. Det forekommer mig i øvrigt ogsaa — det er i alt Fald en Iagttagelse, jeg har gjort —, at efterhaanden som den højtærede Statsminister foretager flere og flere Rejser til de andre nordiske Lande, er hans Taler blevet bedre og bedre, og i det hele taget vil jeg mene, at vi alle kan være enige om at ønske, at det nordiske Samarbejde kommer ind i den bedst mulige Bane. Jeg synes, vi er naaet saa vidt paa dette Omraade, at man kan sige, at Norden er ved at blive et mere haandfast Begreb ude i Verden, end det nogen Sinde tidligere har været. Samarbejdet føres her frem paa et sundt og fornuftigt Grundlag. Man skal naturligvis ikke paa dette Omraade saa lidt som paa andre slaa større Brød op, end man kan bage, og navnlig mener jeg, at det Samarbejde, vi er inde i med de andre nordiske Lande, har sin store Betydning moralsk. Det viser sig den ene Gang efter den anden, at vi paa de store Konferencer for det meste, ja, næsten overalt, optræder som en Enhed.

Jeg vil i Forbindelse hermed sige, at en meget stor Opgave har den siddende Regering paa det handelspolitiske Omraade. Vi har — som det ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch — i den senere Tid faaet en Del Varer paa Friliste, og for de fleste af disse Varer i alt Fald gør man den Iagttagelse, at naar de føres paa Friliste, medfører det øjeblikkeligt, kan man næsten sige, i mange Tilfælde en Prisnedgang. Dette bekræfter den gamle Anskuelse, at den sunde og frie Konkurrence er den bedste Prisregulator. Men i Forbindelse med det, jeg taler om her, har jeg set den Udtalelse fremsat — jeg tror ogsaa fra en enkelt Minister ved en bestemt Lejlighed, hvor han særlig henvendte sig til Landbruget —, at dette Erhverv maaske vilde komme til at lide mest under det, hvis man i et for hurtigt Tempo førte Varer over paa Friliste. Jeg vil over for en saadan Udtalelse sige, at Venstres Stilling til dette Problem er meget enkel og ligetil. Den er nemlig den, at hvad der i det hele taget kan tjene til Fremme af Landets naturlige Eksport, maa selvfølgelig til enhver Tid gøres. Men vi har jo ingen Indflydelse